

de Afgørelser, de skal træffe, eller i alt Fald paa de Afgørelser, som Departementschefer eller Kontorchefer skal foreberede i Ministeriet. Af disse Grunde forekommer det mig, at dette Lovforslag nu er blevet saa reduceret, at der ikke er stort ved det. I Lovforslagets § 6 findes, som ogsaa fremhævet af den ærede Ordfører, nogle ret gode Bestemmelser, hvorved der tilvebringes en vis Offentlighed i forskellige af disse Forhold, men til Gengæld derfor er altsaa den nu af mig omtalte Bestemmelse blevet i betydelig Grad forringet, ja, i Virkeligheden gjort betydningsløs.

Jeg ved ikke, hvorledes Folketinget vil stille sig overfor dette nu fra Landstinget modtagne og betydeligt reducerede Lovforslag. Den ærede Ordfører anbefalede Folketinget at vedtage det i uforandret Skikkelse, men denne Anbefaling kan jeg ikke tiltræde. Foruden at vi altsaa har Opmærksomheden henvendt paa denne meget omtalte Bestemmelse, agter vi ogsaa at stille følgende Ændringsforslag, som blev forkastet af Landstinget, og som var stillet af et Mindretal, C. C. Andersen, Brandes, Johnsen, Juel, Knuth, Poul Rasmusen og Sylow: „En Minister kan ikke have Ansættelse i Ledelsen af nogen statskontrolleret Virksomhed”. Det vilde have været heldigt, om Landstinget havde vedtaget dette Ændringsforslag, saa havde man kunnet sige, at selv om man havde forringet Lovforslaget paa eet Punkt, havde man forbedret det paa et andet. Landstinget forkastede imidlertid dette Ændringsforslag om end, saavidt jeg erindrer, ikke med særlig stor Majoritet. Vor Gruppe agter at stille dette Ændringsforslag til Lovforslagets anden Behandling, og jeg kan ikke tænke mig Muligheden af, at ogsaa Folketinget skulde forkaste et Ændringsforslag, der er Udtryk for et saa elementært Krav som dette, at en Minister ikke maa have Ansættelse i eller deltage i Ledelsen af en Virksomhed, som er underkastet Statens, maaske hans egen Kontrol. Dette Ændringsforslag bebuder jeg altsaa herved allerede nu, og i øvrigt vil jeg afvente Forhandlingens videre Udvikling.

Zahle: Det er paa et meget sent Tidspunkt, vi har faaet dette Lovforslag til første Behandling. Den Skikkelse, hvori det nu foreligger, afviger overordentlig meget fra den, Kommissionen havde givet det, og den Skikkelse, hvori det senere har været fremsat af skiftende Ministerier. Det, som er tilbage, er desto værre ikke

rettet mod de højere og højeste Embedsmænd, hvor det havde naturligt Ærinde, og hvor der var Mening i ved Lovgivningsforanstaltninger at træffe Kauteler, men det vender sig nu, medens det gaar forbi de egentlig farlige Punkter i vor Statsstyrelse, til de i Mellem- og Underinstanserne tjenende Embeds- og Bestallingsmænd. Dette er i høj Grad uretfærdigt. Der er ikke noget at naa ved de Baand, man vil lægge paa saadanne Embedsmænd. De er ikke i Stillinger, som de kan misbruge. Der er ingen Fare for, at de skal blive taget ind i højt lønnede Stillinger i industrielle Foretagender, Aktieselskaber eller lignende for at yde disse den Støtte, som deres Embedsstilling giver dem Magt til at yde.

Hvad Landstinget har foretaget sig overfor dette Lovforslag, er i høj Grad umoralsk. Hvis der herefterdags her i Landet opstaar paaviselige Misbrug ved høje Embedsmænds Sammenblanding af privat Erhverv og Embedsmyndighed, saaledes som vi har set Eksempler paa, paahviler herefter det moralske Ansvar for den Tilstand, som muliggør dette, Landstinget. Thi det er Landstinget, der har affattet dette Lovforslag saaledes, at det ikke afværger en saadan Fare mere. Det er ogsaa i høj Grad beklageligt, at der ikke en Gang i Loven er optaget en Bestemmelse, som, naar man overhovedet er kommet ind paa en Drøftelse af dette Æmne, skulde synes fuldkommen selvfølgelig, nemlig at Højesterets Medlemmer ikke kan have lønnede Stillinger ved Siden af deres Embedsvirksomhed, og efter at Højesterets Lønninger nylig er blevet forhøjede med 25 pCt., vil man vist ogsaa selv i Højesteret kunne faa Erkendelse af, at Embedslønningerne er blevet, om end ikke overdaadige, saa dog saaledes, at man med den Løn, en Højesterets-assessor nu faar, kan i social Henseende indtage en Højesteretsassessors Stilling. At vi her modtager fra Landstinget et Lovforslag, som bestemmer, at vore Højesteretsassessorer ved kongelig Resolution kan faa Tilladelse til at have Sæde i Bestyrelsen af erhvervsdrivende Selskaber, altsaa være Forretningsmænd, samtidig med at de'er Medlemmer af Højesteret, er et Vidnesbyrd om, hvad det er for et Landsting, vi har. Det er meget lidt ærefuldt for et Kammer i en lovgivende Forsamling at skrive en saadan Lovbestemmelse.

Overfor de mindre Embedsmænd er en Bestemmelse som den, der her er Tale om, som sagt ikke paakrævet. Det kan ikke ventes, at man tilbyder Folk i Mellem- og Underinstanserne i Embedsetaterne løn-